

Різдвяне послання
Патріарха Московського і всієї Русі КИРИЛА
архіпастирям, пастирям, дияконам, чернецтву
й усім вірним чадам Руської Православної Церкви

Возлюблені у Господі архіпастирі,
всечесні пресвітери і диякони, боголюбні іноки та інокіні,
дорогі брати й сестри!

Сердечно вітаю усіх вас із великим і світоспасительним святом Різдва Господа нашого Ісуса Христа.

Нині, як і вифлеємські пастухи дві тисячі років тому, ми з радістю і розчуленням дослухаємося до тріумфуючого ангельського гласу: *«Слава у вишніх Богу, і на землі мир, у людях благовоління!»* (Лк. 2, 14). Чуючи ці чудові слова, наше серце отримує розраду і сповнюється вдячності до Творця. Сам Господь Вседержитель, *Бог кріпкий і Отець вічності* (Іс. 9, 6) сходить до нас і народжується у світ простою людиною. Здійснюється пророцтво царя-псалмоспівця, який Духом Святим сповістив: *милість та істина зустрінуться, правда і мир поцілуються; істина від землі засяє, і правда з небес прихилиться* (Пс. 84, 11–12). І ось сталося: *Немовля народилося нам — Син даний нам* (Іс. 9, 6), *щоб усякий, хто вірує в Нього, не загинув, а мав життя вічне* (Ін. 3, 16).

Протягом історії людство настійно шукало Бога, сумуючи за втраченим спілкуванням зі своїм Творцем. І у відповідь на ці зусилля, у відповідь на спрямовані до неба серця й молитовно простягнуті руки Господь явив Свою любов до роду людського і Сам простягнув нам Свою спасительну руку. В Ісусі Христі після довгих тисячоліть зустрілися, нарешті, Бог і людина, і з'єдналося небесне й земне, і здійснилися духовні сподівання синів і дочок Адама.

У події Різдва Христового нам явлені водночас і Тайна, і Одкровення, адже людський розум не здатний до кінця зрозуміти, як Творець і Промислитель Всесвіту, Безмежний за Своєю природою Бог сходить у наш знівечений гріхом світ і являє Себе у вигляді безпорадного Немовляти, народженого в печері, де пастухи й худоба ховалися від негоди. Слава, проспівана вишніми силами, проповідана східними мудрецами й засвідчена простими пастухами, гучноголосо сповіщається в усіх кінцях землі. Усе це відкриває нам глибину незбагненої премудрості Божої, робить співпричетними до таємничого Троїчного задуму про спасіння людини.

Нині ми знаємо: *Бог так полюбив світ, що віддав Сина Свого Єдинородного, щоб світ був спасений через Нього* (Ін. 3, 16–17). І тепер, *виправдавшись вірою, ми маємо мир з Богом через Господа нашого Ісуса Христа, через Котрого вірою і одержали ми доступ до тієї благодаті, в якій*

стоїмо і хвалимось надією на славу Божу... тому що любов Божа влилась у серця наші Духом Святим, даним нам (Рим. 5, 1–2; 5).

Схилімося ж благоговійно до скромних ясел, де лежить тихе й кротке Немовля. Схилімося зі страхом Божим і трепетом, бо тут починається земна хресна дорога Господа Ісуса, тут покладається початок нашого спасіння. Схилімося і, прославляючи Народженого Сина Передвічного Отця, насолодимось тим невимовним і більшим за будь-яке розуміння миром, який сповнює наші душі.

«Слава у вишніх Богу, і на землі мир, у людях благовоління!» — знову й знову радісно вторимо ми ангельському хору. Любов Божа, явлена в Народженні Спасителя, приносить людям істинний мир. Цей мир не похитнути житейським негараздам, соціальним потрясінням, політичним розбратам і навіть збройним конфліктам, бо *в мирі Христовому потаємно живе така духовна сила, що він перемагає нею усяку земну скорботу і нещастя* (свт. Ігнатій (Брянчанінов). Аскетичні досліді).

Але як же стяжати мирний стан душі? Як здобути цей великий духовний дар? Святі Отці в цьому одностайні: дія миру Христового в людині є важливою ознакою перебування її в євангельських заповідях. З них же *понад усе*, — наставляє нас первоверховний Павел, — *належить зодягнутися в любов, яка є сукупністю досконалості. І тоді*, за словом апостола, *у серцях наших запанує мир Божий, до якого ми й покликані* (Кол. 3, 14–15).

Людей благовоління шукає Собі Господь — тих, хто житиме за Його законом, хто буде свідчити близьким і далеким про спасіння і *сповіщати досконалості Того, Хто покликав нас із темряви в чудове Своє світло* (1 Пет. 2, 9).

Будьмо ж гідні цього високого покликання. І тому, *бачачи преславне Різдво Христове, що у вертепі звершується, щосили сторонімось суєт світу* (кондак 8 акафіста Різдва Христовому), піднесімося думками на небо, прославивши Творця усього, поділімося нашою радістю про Втіленого Спасителя з близькими, з тими, хто потребує турботи, хто сумує або перебуває у скрутному становищі.

Нехай Господь надихає усіх нас на нелегкому шляху християнського життя, щоб і надалі зміцнювалася в нас віра, не полишала надія та зростала любов; щоби, вступаючи в торжество світлого різдвяного свята, ми неухильно сповіщали світові *велику благочестя тайну* (1 Тим. 3, 16), несли людям утіху та благословенний мир Христовий. Амінь.

ПАТРІАРХ МОСКОВСЬКИЙ І ВСІЄЇ РУСІ

*Різдво Христове
2018/2019 р.
Москва*